

متن پرسش

«اللهم الرزقنا زیارة الحسین علیه السلام فی الاربعین» سلام علیکم: ابتدا قسمتی از روایت حضرت صادق علیه السلام رو تقدیم می کنم و سپس پرسش خودم را مطرح می کنم: امام صادق علیه السلام به زراره می فرمایند: «...هیچ چشم و اشکی نزد خداوند محبوب تر از چشم و اشکی نیست که بگرید و بر آن حضرت جاری گردد. و هیچ گریه کننده ای نیست که بر آن جناب بگرید مگر آنکه گریه اش به حضرت فاطمه علیها السلام رسیده و آن بانو را یاری می کند و نیز گریه اش به حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله رسیده و بدین وسیله حق ما را ادا کرده. و هیچ بنده ای نیست که روز قیامت محشور شود مگر آنکه چشمانش گریان است غیر از گریه کنندگان بر جدم حضرت حسین بن علی علیه السلام! چرا که ایشان در حالی که چشمانی روشن و باز و همراه با اشکی خنک که بیانگر ملاقاتی همراه با شادی است دارند محشور می گردند و بشارت مرتب ایشان را ملاقات می کند و شادی و سرور در جمال ایشان جلوه گر و آشکار است. اما در همان حال مردم در فزع و ناراحتی بوده ولی ایشان از هر غم و محنتی در امان هستند، مردم متفرق و پراکنده و پریشان و در معرض حساب بوده ولی ایشان در زیر عرش و سایه آن به یاد حسین علیه السلام بوده و درباره آن جناب به گفت و شنود و حدیث مشغولند. از ناملایمات و ناراحتی های روز حساب هم هیچ خوف و هراسی ندارند! به ایشان گفته می شود: داخل بهشت شوید ولی آنها از ورود به بهشت امتناع نموده و مجلس ذکر و یاد حسین علیه السلام را اختیار می کنند، فرشتگان و حورالعین به آنها پیغام می دهند که ما با ولدان مخلص مشتاق شما هستیم ولی ایشان از فرط سرور و نشاط و کرامتی که در مجلسشان دارند سرشان را بالا نکرده و حتی به آنها نگاه هم نمی کنند!...» استاد با توجه به اینکه به گفته سالار شهیدان همت انسان باید متعالی باشد و خدای متعال همت های بلند را دوست دارد، برای اینکه انسان به مقامی که این روایت اشاره کرده برسد، چه راهی را باید طی کند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث در نظر به انسان های کامل یعنی ائمه «علیهم السلام» است که در حضرت امام حسین «علیه السلام» تا حدی به جهت شرایط تاریخی شان از اجمال به تفصیل آمده اند و باید متوجه بود؛ انسان آخرالزمانی، انسانی است که از سیطره اندیشه های معمولی که امکان تردید در آنها هست، رهایی یافته تا با اصل ترین اصلها روبه رو شود که آن انسانیت کامل است، انسانیتی که بالاتر از آن ممکن نیست و این یعنی نظر به اولیای الهی در نمادهایی همچون علی «علیه السلام» و

سیدالشهداء «علیه‌السلام»، و لازمه چنان حضوری عبور از هر آن چیزی است که در آن توهمات ساخته ذهن پنهان است، حضوری که مانع می‌شود تا انسان در گرداب نومیدی و انکار فرو غلتد. حضوری که این روزها می‌توان در حرکت اربعینی آن را تجربه کرد و از آن به بعد با آن حضور در همه زندگی به سر برد، در عین همراهی با مردم غزه. عرایضی اخیراً تحت عنوان «رسانه، اربعین و آینده ای که در پیش است» شده است. امید است موجب درک بیشتر تاریخی شود که در دل انقلاب اسلامی منجر به تولد انسانی باشد که انقلاب اسلامی در آینده خود در پیش دارد.

<https://eitaa.com/matalebevijeh/17417>موفق باشید